

תת"ע 9943/07/16 - ארז נדל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9943-07-16 מדינת ישראל נ' נדל
תיק חיצוני: 90506274027

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	ארז נדל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 21.11.16 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירה של נהיגה במהירות העולה על המותר ונגזרו עליו העונשים הבאים: קנס בסך 850 ₪ ופסילה על תנאי של חודשיים למשך שנתיים.
3. המבקש טען כי לא התייצב לדיון משום שהיה חולה וצירף אישור מחלה. טען כי מדובר ברכב חברה שרשום על שמו וכי לא הוא נהג ברכב. טען כי חברת אלדן הסבה את הדו"ח על שמו ולא על שם החברה בה הוא עובד, בוס דיימקס בע"מ. טען כי הגיש הבקשה לביטול פסק הדין עוד בחודש נובמבר 2016 אולם מבירור שערך עלה כי הבקשה לא התקבלה בביתהמשפט.
4. בהתאם להחלטתי מיום 26.3.17, המציא המבקש תצהיר ערוך כדין לאימות האמור בבקשתו, אך לא צירף תצהיר מטעם הנהג בפועל שכן לדבריו אין הוא או החברה יודעים מי היה הנהג בפועל במועד ביצוע העבירה הנטענת.
5. בדיון שנערך ביום 25.12.17, טען המבקש כי בחברה בה עבד הוא היה אחראי על הרכבים וכי במועד ביצוע העבירה היו רשומים בשמו, במסגרת עבודתו בחברה, ארבעה רכבים, לרבות הרכב בו בוצעה העבירה נשוא התיק שבפניי. טען כי במסגרת תפקידו היה עליו לקחת את הרכבים מחברת אלדן ולהעביר אותם לנהגים בחברה, כאשר ההזמנות היו על שם החברה. טען כי חברת אלדן הסבה

אוטומטית את הדו"ח על שמו למרות שלא הוא נהג ברכב. טען כי אינו יודע מי נהג ברכב בעת ביצוע העבירה וביקש להסב את הדו"ח על שם החברה וציין כי בקשתו הוגשה על דעת החברה שהוא נציגה ומיופה כח שלה.

המאשימה התנגדה לבקשה וביקשה להותיר את פסק הדין על כנו. טענה כי על פי החומר המצוי בתיק עולה כי גם התצהירים וגם החוזה מול חברת אלדן חתומים בידי המבקש עצמו.

בהחלטתי, ביום הדיון בבקשה, אפשרתי למבקש לצרף מסמכים נוספים להוכחת טענותיו. המבקש הגיש תצהיר נוסף וכן אישורים כי במועד ביצוע העבירה היו רשומים על שמו שלושה רכבים בחברה.

6. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

7. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

8. המבקש טוען כי לא התייצב לדיון משום שהיה חולה. לדבריו, אף שסבר שיצליח להתייצב לדיון בבית המשפט הדבר לא עלה בידו. בנסיבות אלה, לא ברור מדוע המבקש לא הגיש הבקשה ביום הדיון עצמו אלא רק ב-30.11.16, כטענתו, כאשר מאישור המחלה עצמו (אף שאינו תקף למוסדות משפטיים) עולה כי מחלתו היתה למשך יום אחד, בלבד יום הדיון עצמו.

9. עם זאת, המבקש העלה טענת הגנה ולפיה לא הוא נהג ברכב ביום ביצוע העבירה. המבקש אמנם אינו יודע מי נהג ברכב ביום ביצוע העבירה אך הראה כי לכאורה ביום ביצוע העבירה היו רשומים על שמו שלושה רכבים נוספים במסגרת תפקידו ובנסיבות אלה ראוי שתתברר טענתו כי לא הוא נהג ברכב.

לאור האמור לעיל, ולפנים משורת הדין, יש מקום ליתן למבקש יומו בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

10. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולהורות על ביטול פסק הדין, בכפוף לחיוב המבקש בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 1,000 ₪, אשר ישולם על ידי המבקש עד ליום 1.3.18, שאחרת, ייותר פסק הדין על כנו.

11. עם תשלום ההוצאות התיק יועבר לעיוני.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשע"ח, 14 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.